

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobce: V. S., narozený dne X
státní příslušnost Ruská federace
v ČR bytem V., P.

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 3. 2018, č. j. MV-10340-5/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou dne 11. 4. 2018 u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 12. 3. 2018, č. j. MV-10340-5/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „OAM“) ze dne 1. 8. 2017, č. j. OAM-29206-17/DP-2016, jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zastaveno řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalovaná nevešla na odvolací námitky žalobce a přisvědčila zjištěnému skutkovému stavu a právnímu posouzení OAM, který řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě (dále jen „žádost“), podané podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil, neboť žalobce nedoložil všechny požadované doklady, konkrétně potvrzení finančního úřadu o jeho bezdlužnosti, v určené lhůtě a to ani ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí. Správní řízení o žádosti žalobce bylo dle žalované ze strany OAM zastaveno v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobce neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Žalovaná zdůraznila, že žalobce byl řádně vyzván k odstranění vad žádosti, přitom mu byla poskytnuta dostatečně dlouhá lhůta 30 dnů, která byla na žádost žalobce prodloužena o dalších 5 dnů. Žalovaná odmítla námitku, že žalobce veškeré doklady doložil, neboť ani do dne rozhodnutí žalované nebylo doloženo potvrzení o bezdlužnosti žalobce. Rovněž tak žalovaná shledala nepravdivým tvrzení žalobce, že OAM v rozhodnutí neuvedl, které náležitosti nebyly k žádosti doloženy. Žalovaná konstatovala procesní pochybení OAM spočívající v tom, že pokračoval v řízení i přes překážku nedoložení veškerých náležitostí žádosti, avšak shledala, že toto pochybení nemělo vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Závěrem se žalovaná v napadeném rozhodnutí vyjádřila k odvolací námitce nedostatečného hodnocení přiměřenosti dopadů prvostupňového rozhodnutí do života žalobce, kdy uvedla, že takové hodnocení není součástí posuzování naplnění procesních podmínek, ale případně až rozhodování ve věci samé. OAM tedy nebyl povinen přiměřenost dopadů posuzovat. Žalovaná proto odvolání žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce měl za to, že se žalovaná dopustila zásadních chyb při aplikaci a výkladu právních norem, čímž zatížila napadené rozhodnutí nezákonností a nepřezkoumatelností. Žalobce proto podal žalobu, v níž uplatnil pět námitek.
4. *První námitkou* žalobce tvrdil, že žalovaná pochybila, když napadeným rozhodnutím aprobevovala chybný postup OAM, který místo toho, aby vydal ve věci meritorní rozhodnutí, řízení o žádosti žalobce zastavil. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu dále též „NSS“) ze dne 21. 3. 2013, č. j. 4 As 11/2012-36. Žalobce dále uvedl, že požadované dokumenty doložil ihned, jak je měl k dispozici. Žalovaná tak porušila ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) a § 9 správního řádu a vzhledem k tomu, že se s touto odvolací námitkou nevypořádala v odůvodnění svého rozhodnutí, porušila také § 68 odst. 3, resp. § 89 odst. 2 správního řádu, protože je její rozhodnutí nepřezkoumatelné.
5. Ve *druhé námitce* žalobce namítal chybný procesní postup OAM, který pokračoval v řízení i tehdy, když nebyla odstraněna překážka, pro kterou bylo toto řízení přerušeno. Tím porušil § 65 odst. 2 správního řádu a vyvolal v žalobci mylný dojem, že je jeho žádost již kompletní. Pokud OAM definoval neodstraněné vady řízení až v rozhodnutí, dopustil se také nezákonnosti, spočívající v porušení zásad zakotvených v § 4 odst. 1, odst. 2 a odst. 3 správního řádu.

6. Podle *třetího žalobního bodu* se že žalovaná nevypořádala s odvolací námitkou porušení zásady legitimního očekávání, čímž znovu porušila § 68 odst. 3, resp. § 89 odst. 2 správního řádu, a žalobou napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
7. *Čtvrtou námitkou* žalobce brojil proti porušení zásady koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu. Žalobce vyjádřil své přesvědčení, že lhůta pro odstranění vad podání byla OAM účelově stanovena tak, aby ji nemohl dodržet. Dále uvedl, že žalovaná měla při rozhodování o odvolání vzít v potaz dokumenty, které žalobce v mezidobí doložil. Žalovanou mu bylo kladeno k tíži, že potvrzení o bezdlužnosti společnosti doložil až dne 1. 2. 2017, přitom již v odvolání ze dne 2. 8. 2016 žalobce uvedl, že tyto dokumenty doložil dne 24. 6. 2016. Žalovaná se tak nezabývala možností, že by pochybení mohlo být na její straně, resp. na straně OAM. Ve výše uvedeném postupu žalobce spatřoval přepjatý formalismus, který je dlouhodobě považovaný za nezákonný a v rozporu s ústavními principy demokratického právního státu.
8. *Pátá žalobní námitka* směřovala proti nedostatečnému zkoumání přiměřenosti dopadů napadeného i prvostupňového rozhodnutí na život žalobce. Podle žalobce se žalovaná i OAM vydáním procesního usnesení, namísto meritorního rozhodnutí, účelově vyhnuly povinnosti přiměřenost dopadu zkoumat. Nedostatečným uvážením o přiměřenosti tak byl porušen § 174a zákona o pobytu cizinců, stejně jako § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu.
9. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na odůvodnění svého rozhodnutí s tím, že se žalobní námitky shodují s námitkami odvolacími.
11. Podle názoru žalované byly v žalobě uvedeny skutečnosti, které se nevztahují k projednávanému případu, resp. skutečnosti, které se nezakládají na pravdě. Žalovaná se v žalobou napadeném rozhodnutí totiž nezabývala otázkou aplikace zásady koncentrace řízení, proti jejímuž nezákonnému posouzení brojila žaloba *čtvrtou námitkou*. Žalovaná dále upozornila, že není pravdou, že by žalobce v rámci odvolacího řízení doložil chybějící potvrzení o jeho bezdlužnosti, ani že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 2. 8. 2016, ani že v tomto odvolání uvedl, že požadované dokumenty doložil již dne 24. 6. 2016. Žalovaná nesouhlasila ani s tvrzením, že ve svém rozhodnutí uvedla, že bezdlužnost za společnost byla doložena až 1. 2. 2017, neboť v projednávaném případě bylo zásadní doložení bezdlužnosti žalobce jako fyzické osoby, nikoli společnosti, jíž je žalobce jednatelem. Tyto nepravdivé údaje v žalobě uvedl zástupce žalobce (*pozn. soudu: žalobce již v době vydání rozsudku zastoupen není*), v jeho jednání tak žalovaná spatřuje porušení § 16 zákona č. 85/1996 Sb., zákona o advokacii.
12. Podle žalované je žalobou napadené rozhodnutí dostatečně odůvodněno, neboť z jeho odůvodnění je zřejmé, jaké důvody žalovanou vedly k potvrzení prvostupňového rozhodnutí, z jakých podkladů vycházela a jakými úvahami se řídila. Za irelevantní žalovaná považovala i námitku přepjatého formalismu, neboť v postupu OAM ani svém pochybení neshledala.
13. Žalovaná žádala, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

14. K nařízenému ústnímu jednání se žalobce nedostavil, ač byl řádně předvolán, soud proto jednal v jeho nepřítomnosti. Zástupce žalované setrval na svém stanovisku. O provádění dokazování soud nerozhodoval, neboť žalobce v žalobě žádné důkazy nenavrl.
15. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Podstatou sporu je posouzení, zda rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti žalobce podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo vydáno v souladu se zákonem či nikoli.
17. Soud z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, podané žaloby, jakož i vyjádření žalované k žalobě ověřil skutkový stav a dospěl k závěru, že správní orgány zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností v nezbytném rozsahu podle § 2 a § 3 správního řádu a posoudily zjištěný skutkový stav v souladu se zákonem. Je tomu tak proto, že žalobce v průběhu řízení o žádosti před správním orgánem I. stupně (žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě ve smyslu § 44a zákona o pobytu cizinců podaná u OAM dne 16. 9. 2016) přes jeho výzvu dle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění vad žádosti požadované doklady nedoložil, ač mu byla poskytnuta přiměřená lhůta (30 dnů) od doručení výzvy, byl poučen o následcích neodstranění vad žádosti ve stanovené lhůtě a za tím účelem bylo řízení přerušeno (výzva k odstranění vad žádosti ze dne 9. 2. 2017 a usnesení z téhož dne, doručené dne 6. 3. 2017, kde je žalobce, mimo jiné, vyzván k doložení potvrzení finančního úřadu o nedoplatcích žadatele (tzv. potvrzení o bezdlužnosti), neboť v žádosti chybí potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že žalobce nemá jako fyzická osoba vymahatelné nedoplatky včetně penále. Žalobce na výzvu dne 28. 3. 2017 doložil pouze některé ze zákonem požadovaných náležitostí a požádal o prodloužení lhůty pro doložení ostatních. Dne 4. 5. 2017 vydal OAM rozhodnutí o prodloužení lhůty k odstranění vad č. j. OAM-29206-9/DP-2016, a to o 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 19. 5. 2017. Dne 24. 5. 2017 požádal žalobce o opětovné prodloužení lhůty a odvolal se proti usnesení OAM, kterým byla lhůta prodloužena o 5 dnů. Žalovaná odvolání zamítla a usnesení OAM potvrdila rozhodnutím ze dne 12. 3. 2018, č. j. MV-99832-4/SO-2017. Dne 28. 7. 2017 byl žalobce vyrozuměn o pokračování v řízení a též bylo vydáno usnesení o neprodloužení lhůty k odstranění vad žádosti č. j. OAM-29206-15/DP-2016. Proti usnesení o neprodloužení lhůty se žalobce opět odvolal. Žalovaná rozhodnutím ze dne 4. 10. 2017, č. j. MV-104760-4/SO-2017 odvolání zamítla a usnesení potvrdila.
18. Dne 1. 8. 2017 vydal OAM prvostupňové rozhodnutí (č. j. OAM-292206-17/DP-2016), jímž řízení o žádosti zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť ani do doby vydání tohoto rozhodnutí žalobce neodstranil podstatné vady žádosti, které brání v pokračování v řízení, když nedoplnil žádost o potvrzení finančního úřadu, že nemá jako žadatel žádné vymahatelné nedoplatky včetně penále. Z obsahu odůvodnění rozhodnutí OAM k tomu vyplývá, že žalobce sice v průběhu řízení předložil potvrzení finančního úřadu o neexistenci nedoplateků, ale jen ve vztahu ke společnosti Šalaev s.r.o., nikoli ve vztahu k žalobci jako fyzické osobě – žadateli.

19. O odvolání žalobce ze dne 16. 8. 2017, v němž žalobce namítal obdobně jako v podané žalobě, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, v němž právnímu posouzení zjištěného skutkového stavu přisvědčila. Současně se vypořádala s odvolacími námitkami, kdy podrobně, výstižně, určitě, srozumitelně a s poukazem na relevantní ustálenou judikaturu správních soudů, zejména NSS, argumentovala k jednotlivým odvolacím důvodům. Konkrétně uvedla, z jakého důvodu nemohl OAM žádost věcně posoudit, s ohledem na obsah spisového materiálu žalovaná popřela, že by žádost žalobce obsahovala všechny dokumenty nezbytné pro posouzení žádosti, neboť ani ke dni rozhodnutí žalované nebylo doloženo potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti žalobce jako žadatele, který OAM po žalobci rovněž požadoval, přičemž tato skutečnost je podstatnou vadou, která brání věcnému posouzení žádosti. Dále žalovaná konstatovala procesní pochybení OAM, když pokračoval v řízení, aniž by odpadla překážka s tím, že ale takové pochybení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí OAM o žádosti. Žalovaná rovněž neshledala porušení zásad správního řízení, jakož i porušení § 174a zákona o pobytu cizinců, neboť se v případě procesního rozhodnutí posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince neprovádí.
20. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
21. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v rozhodném znění *„řízení o žádosti správní orgán zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.“*
22. Z důvodu přehlednosti soud vypořádal jednotlivé námitky v pořadí, jak byly vzneseny, zdůrazňuje však, že neshledal důvodnými námitky jeho nepřezkoumatelnosti, které žalobce uplatnil v *prvním, třetím a pátém* žalobním bodu.
23. Soud neshledal opodstatněnou první žalobní námitku, v níž žalobce tvrdil, že OAM pochybil, když správní řízení o žádosti žalobce zastavil, místo aby vydal meritorní rozhodnutí, a žalovaná se dopustila stejného pochybení, když tento postup potvrdila. Nadto se dle žalobce žalovaná v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nevypořádala s odvolací námitkou, že OAM byl, i na základě judikatury NSS, povinen meritorní rozhodnutí vydat, čímž založila nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí. K tomu soud poukazuje na shora popsany rozhodný obsah spisového materiálu a stanoviska, která k jednotlivým odvolacím důvodům žalovaná zaujala, neboť je z nich zřejmé, že se žalovaná (i) této odvolací námitce náležitě věnovala. V podrobnostech pak soud odkazuje na vlastní odůvodnění žalovaného rozhodnutí a uzavírá, že žalovaná neporušila ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého *„V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“* V žalobcem namítaném rozsudku NSS ze dne 21. 3. 2013, č. j. 4 As 11/2012-36, došel NSS k závěru, že správní orgán není oprávněn postupovat podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu za situace, kdy není dána podstatná vada, která by bránila v řízení, zastavit řízení lze pouze výjimečně, v případech, kdy není možné se předmětem řízení zabývat (viz bod [17] rozsudku). Vzhledem ke skutečnosti, že zákon o pobytu cizinců ve svém § 46 odst. 7 písm. d), který se dle § 44a odst. 3 téhož zákona použije i v případě žádosti o prodloužení

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

platnosti dlouhodobého pobytu, stanoví, že k žádosti je cizinec povinen přiložit mimo jiné i doklad prokazující jeho bezdlužnost, je jeho nedoložení nepochybně podstatnou vadou bránící pokračování v řízení. Je tedy na místě aplikovat § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a řízení o takové žádosti zastavit (k témuž závěru dospěl též NSS např. v rozsudku NSS ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24). Správní orgány obou stupňů tedy postupovaly v souladu se zákonem.

24. Soud nevešel ani na druhou námitku žalobce, brojící proti chybnému postupu OAM, spočívajícímu v pokračování v řízení za situace, kdy nebyla překážka řízení odstraněna. Podle žalobce v něm OAM tímto svým chybným postupem vyvolal domněnku, že žádost je kompletní, a teprve poté definoval neodstraněné vady řízení, čímž se dopustil nezákonnosti. Na tomto místě soud přisvědčuje žalobci a žalované, že OAM procesně pochybil, když v řízení pokračoval, soud má však za to, že toto pochybení nemá vliv na zákonnost prvostupňového, ani žalobou napadeného rozhodnutí. OAM ve výzvě k odstranění vad žádosti jasně a konkrétně vymezil, jaké vady je třeba odstranit, a tedy jaké dokumenty má žalobce dodat. Pokud žalobce všechny požadované listiny nepředložil, nemohl mít důvodně za to, že je jeho žádost kompletní, jak tvrdí. Nadto je třeba poukázat na skutečnost, že rozhodnutí o pokračování v řízení bylo vydáno po uplynutí lhůty stanovené k doložení chybějících dokladů, kterou OAM navíc prodlužoval, a která uplynula dne 24. 5. 2017. Stanovená lhůta by tedy uplynula marně bez ohledu na rozhodnutí o pokračování v řízení. Z toho je zřejmé, že procesní pochybení OAM nemá vliv na zákonnost obou rozhodnutí. Žalobce mohl odstranit vady žádosti až do dne vydání rozhodnutí o pokračování v řízení (a též ke dni vydání rozhodnutí o dalším neprodloužení lhůty), tedy po dobu 149 dnů od dne doručení výzvy k odstranění vad žalobci. Ani během této dlouhé doby však žalobce požadované dokumenty nedoložil. Dále nelze ponechat bez povšimnutí, že žalobce v této žalobní námitce uvádí data, která neodpovídají skutkovému stavu zjištěnému z obsahu správního spisu – žalobce podal předmětnou žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dne 16. 9. 2016, přesto v žalobě uvádí, že „správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k doložení dokladů dne 20. 5. 2016 a následně dne 14. 7. 2016 vyrozuměl žalobce o pokračování v řízení“, tedy uvádí data přede dnem podání žádosti. Soud na tomto místě přisvědčuje žalované, že žalobce z části uvádí v žalobě údaje, které nejsou v souladu s vlastním obsahem spisového materiálu, soud proto zjištěný skutkový stav ověřil z obsahu správního spisu a z tohoto skutkového stavu při posouzení vyšel. Rovněž nelze přehlédnout, že žalobce požadovaný doklad o bezdlužnosti (své jako žadatele) nedoložil ani ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí a nestalo se tak ani s podanou žalobou.
25. I ve třetí žalobní námitce žalobce namítal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaná se dle názoru žalobce nevypořádala s odvolací námitkou porušení zásady legitimního očekávání. Soud po ověření obsahu odvolání ze dne 16. 8. 2017 (blanketního), ve znění doplnění ze dne 6. 2. 2018 konstatuje, že odvolání neobsahuje námitku porušení zásady legitimního očekávání, proto se takovou námitkou žalovaná ani nemohla zabývat. Z textu žaloby není navíc zřejmé, v čem konkrétně žalobce porušení zásady legitimního očekávání spatřovala. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí není ani v tomto rozsahu nepřezkoumatelné pro rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu.
26. Ze spisového materiálu je zřejmá nedůvodnost i čtvrté námitky. Žalobce v ní vyjadřoval nesouhlas s argumentací žalované stran (ne)porušení zásady koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu s tím, že žalovaná při rozhodování nepřihlédla k dokumentům, které žalobce v průběhu řízení doložil. K tomu soud předně uvádí, že se žalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

v odůvodnění svého rozhodnutí otázkou koncentrace řízení nezabývala, tato námitka je proto zcela irelevantní. K dílčí námitce, že žalovaná při rozhodování nepřihlédla k doložení chybějících dokumentů, soud opětovně konstatuje, že ani ke dni vydání tohoto rozsudku spisový materiál neobsahuje potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti žalobce (obsahuje pouze potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti společnosti, v níž je žalobce jednatelem). Žalovaná proto nemohla k tomuto dokumentu přihlédnout, neboť jí nebyl dodán. I tato žalobní námitka tak uplatňuje skutečnosti, které nemají oporu ve spisovém materiálu (odlišné datum odvolání, tvrzení, že žalovaná klade žalobci k tíži, že bezdlužnost společnosti doložila až 1. 2. 2017, ačkoli to neodpovídá skutkovému stavu zachycenému ve správním spisu). Žalobce v této souvislosti brojil proti přepjatě formalistickému postupu OAM i žalované. Postup správního orgánu, který je souladný se zákonem, však není přepjatým formalismem. Žalobce ostatně ani konkrétně netvrdil, v čem přepjatý formalismus správního orgánu podle jeho mínění spočíval. Za daného skutkového stavu se tak soudu jeví tato žalobní námitka účelovou, uplatněná ve snaze zpochybnit zákonnost rozhodnutí o žádosti, aniž by pro to byly uplatněny důvodné argumenty.

27. Neopodstatněnou soud shledal i pátou námitku, v níž žalobce vytýkal správním orgánům, že se vydáním usnesení o zastavení řízení o žádosti účelově vyhnuly povinnosti zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců, opětovně tak namítal nepřezkoumatelnost jejich rozhodnutí, a současně upozorňoval na nepřiměřenost těchto dopadů. Soud k tomu uvádí, že se přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince u procesního rozhodnutí, jakým je i rozhodnutí o zastavení řízení, neposuzuje, neboť takovým rozhodnutím je řízení ukončeno dříve, než je přistoupeno k věcnému posouzení žádosti (obdobně např. rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2018, č. j. 1 Azs 447/2017-30). Postup OAM i žalované byl tedy zcela v souladu se zákonem a nejedná se o účelové obcházení zákona. Rozhodnutí správních orgánů proto nejsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů a správní orgány nepochybily, pokud se otázkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce nezabývaly.
28. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný; žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. ledna 2020

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.